

500 APPJES

die ik
niet wil
lezen

Maren
Stoffels

Maren
Stoffels

500
APPJES

die ik
niet wil
lezen

Leopold / Amsterdam

Eerste druk 2021

© 2021 tekst Maren Stoffels

Vormgeving omslag: Nancy Koot

Auteursfoto: Chris van Houts

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 8179 5 / NUR 283

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het fsc®-keurmerk.

Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

www.kinderboeken.nl

HET MOOISTE MEISJE VAN DE KLAS

Esper: mag ik in de groepsapp?

Fedde: welke groepsapp?

Esper: die van de klas.

Fedde: hahahaha

Esper: nou?

Fedde: wat denk je zelf? 🙄

Esper drukt het gesprek met Fedde weg en laat zijn telefoon in zijn broekzak glijden. Hij mag er niet bij, natuurlijk niet. Wat had hij dan verwacht? Fedde haat hem, en hij is de enige die iemand aan de groep kan toevoegen...

Esper steekt de straat over en bekijkt het boodschappenlijstje. Veel is het niet. Als hij snel is, kan hij voor het donker thuis zijn.

Achter zich hoort Esper iemand lachen. Is dat Fedde? Laatst heeft die hem helemaal van school naar huis achtervolgd, gewoon voor de lol.

Maar als Esper achteromkijkt, ziet hij niemand. Gelukkig!

Esper zet de capuchon van zijn nieuwe trui op. Papa heeft die deze week voor hem meegebracht uit New York. Als Espers vader terugkomt van een reis heeft hij wel vaker cadeautjes bij zich, maar deze hoody slaat alles. De stof is helderblauw en hij heeft een grote capuchon. Als Esper die opzet, heeft hij het gevoel dat niemand hem iets kan maken.

Voor de supermarkt ziet Esper zoals altijd Jarin staan. Jarin draagt handschoenen zonder vingertoppen. Het is net of iemand ze met een schaar heeft afgeknipt.

Alles aan Jarin lijkt afgeknipt. Zijn broek is een beetje te kort, zijn haren springen in sprietten alle kanten op en zijn schoenveters zijn twee ongelijke sliertjes.

Aan Jarins voeten ligt Hond. Volgens Jarin is Hond een kruising tussen een labrador en een teckel. Hij heeft lange haren, maar heel korte poten. Alsof iemand met diezelfde schaar een stukje van alle vier zijn poten heeft afgeknipt.

‘Esper?’ Jarin lacht. ‘Je lijkt wel undercover, ik zie je gezicht nauwelijks!’

Esper glimlacht en zet zijn capuchon af. ‘Het is een nieuwe trui.’

Meteen voelt hij zich schuldig. Jarin heeft nooit iets nieuws, hij draagt eigenlijk altijd hetzelfde.

Maar Jarin lijkt het niet erg te vinden en steekt zijn hand in de handschoen-zonder-vingers naar Esper uit.

In het begin durfde Esper hem geen hand te geven, maar nu schudt hij hem zonder erbij na te denken.

‘Hoe gaat het, vriend?’

Jarin noemt hem zo sinds Esper een keer een kaascroissantje voor hem heeft gekocht. Sindsdien doet Esper dat elke keer. Mama heeft niets door, want ze telt het boodschappengeld nooit na als Esper thuiskomt.

Esper gaat door zijn knieën om Hond te aaien. ‘Goed.’

‘Zeker weten?’ vraagt Jarin. ‘Je ziet er een beetje... nerveus uit.’

Esper kijkt even om zich heen. Wat als Fedde hem tóch is gevolgd? Het gevoel laat hem niet meer los.

‘Nee, hoor,’ zegt Esper snel. ‘Ik heb gewoon haast.’

‘Ik nooit.’ Jarin grinnikt. ‘Zeg, vandaag zijn trouwens de kaascroissantjes in de aanbieding. Ik zeg het maar even, hoor.’

‘Goed om te weten.’ Esper steekt zijn duim op, loopt naar binnen en vist een mandje van de stapel. In de supermarkt maakt hij een snelle ronde. Jarin heeft gelijk, hij is bloednerveus. Bij elk schap verwacht hij ineens het gezicht van Fedde te zien. Was Fedde maar nooit blijven zitten, dan was Espers klas gewoon hetzelfde gebleven. Maar sinds Fedde erbij is gekomen, lijken al zijn klasgenoten veranderd. Abel doet ineens vreselijk stoer, en Riva hangt de hele tijd om Fedde heen.

Esper gooit de boodschappen een voor een in zijn mandje. *Tomatensaus, vegetarisch gehakt, pesto, shampoo, wc-papier, winegums*. Esper glimlacht. Mama kan niet zonder winegums knippen. Als ze een lastige klant heeft gehad in de kapsalon, eet ze daarna soms een hele zak weg om weer rustig te worden.

Esper voelt iets trillen in zijn zak. Is mama soms iets vergeten op het lijstje te zetten?

Maar als Esper zijn telefoon tevoorschijn haalt, ziet hij dat het een melding is. Hij is toegevoegd aan een nieuwe groep!

Espers hart maakt een sprongetje. Is dit de groepsapp? Heeft Fedde hem éindelijk toegelaten?

Maar dan ziet hij de naam van de groep. Dit is helemaal niet de groepsapp van de klas, maar iets heel anders.

HET MOOISTE MEISJE VAN DE KLAS

Esper ziet automatisch Lola voor zich en voelt zijn wangen branden. In de klas zit ze vlak voor hem. Soms hoort Esper niet wat de meester zegt omdat hij naar de kleine moedervlek in haar

nek staart. Die zit net naast haar vlecht. De moedervlek is zo perfect rond dat het lijkt of hij op haar huid getekend is.

Esper drukt nieuwsgierig op de naam van de nieuwe groep. Er springen allemaal nummers tevoorschijn, hij herkent profiel-foto's van zijn klasgenoten. Dit is zijn hele klas!

Zou dit dan tóch de groepsapp zijn? Met een gekke naam?
Maar dan ziet hij de eerste paar berichten.

Fedde: Vanaf nu in deze groepsapp alles over het mooiste meisje van de klas: Esper!

Riva: OMG!

Abel: hahaha! 🤪

Esper voelt het bloed uit zijn gezicht trekken. Waar slaat dit op?

Maar dan wordt er een foto gedeeld. *ESPERS VADER*, heeft Fedde er in hoofdletters bij geschreven, samen met een groen poppetje, dat eruitziet alsof het moet kotsen.

Esper laat bijna zijn boodschappenmandje vallen. De foto die Fedde heeft gedeeld is een foto van Jarin! En het allerergste is: op de foto schudt Esper hem de hand...

En dan stromen de reacties onder de foto binnen. Het is net of iemand een kraan open heeft gezet, zijn telefoon blijft maar trillen.

Riva: Ik wist het. Espers vader is een zwerver!

Abel: twee druppels water. Allebei ranzig, lang haar.

Gijs: Ik ken die zwerver, die verkoopt krantjes bij onze supermarkt.

Willemijn: 🤪

Jens: homo's!

Riva: nu ben ik benieuwd naar zijn moeder 🤪

Esper drukt op de foto, maar het enige wat hij kan doen is hem vergroten. Jarin staat er vrolijk op, maar hij ziet er slordig en onverzorgd uit.

Esper is alleen vanaf de achterkant zichtbaar, maar zijn lange haren in een staartje verraden hem meteen. Het is het staartje waar hij dit schooljaar zo vaak mee is gepest dat hij de tel kwijt is geraakt. Mama vindt zijn haren prachtig, maar Esper twijfelt steeds vaker of hij het kort moet knippen.

Dan wordt de profielfoto van de groep aangepast. In het kleine rondje ziet Esper ineens zichzelf, breed lachend in de lens. Zijn hoofd is uit de klassenfoto van dit jaar geknipt, maar iemand heeft hem ook nog bewerkt. Esper heeft ineens rode lippenstift op en zijn ogen hebben lange, zwarte wimpers. Een beetje zoals de wimpers van Lola...

Fedde: Esper = een meisje!

Willemijn: 😊

Demi: ESPER IS EEN LEKKER DING!

Liam: WTF.

Demi: geintje. Superlelijk.

Liam: LOL

Esper kijkt nog een keer naar de foto met Jarin. Wanneer heeft Fedde die gemaakt? En waarom heeft hij niets gemerkt?

Dan gaat er een schokje door Esper heen. De trui die hij op de foto draagt, is zijn nieuwe trui!

Deze foto is dus net gemaakt, vlak voordat hij naar binnen ging...

Zie je wel dat Fedde hem opnieuw achtervolgd heeft!

Esper kijkt schichtig om zich heen. Is Fedde nu ook hier, in

de supermarkt? Esper stopt zijn telefoon in zijn broekzak en snelt naar de kassa. Hij weet niet eens of hij alles van het lijstje heeft, maar hij blijft hier geen seconde langer!

Het meisje achter de kassa scant de boodschappen heel langzaam. Esper blijft om zich heen kijken. Er is geen spoor te bekennen van Fedde, maar dat zegt niets. Misschien wacht hij hem buiten wel op...

Esper propt de boodschappen in een tas en het meisje kijkt hem aan.

‘Dat is dan vijftien euro en twintig cent.’

Esper smijt het briefje van twintig op de band en gaat ervandoor zonder op het wisselgeld te wachten.

‘Jij bent snel,’ zegt Jarin als Esper zich tussen twee mensen met boodschappenkarretjes door wurmt. ‘Heb je de aanbieding nog gevon...’

Esper begint te rennen. Als hij maar snel genoeg is, kan hij Fedde misschien wel voorblijven.

De fles tomatensaus zwaait heen en weer tegen Espers schenen. Hij negeert het rode stoplicht en rent vlak voor een auto langs. Er wordt getoeterd en geschreeuwd, maar Esper hoort het nauwelijks. In zijn hoofd echoot de naam van de groep: *Het mooiste meisje van de klas. Het mooiste meisje van de klas. Het mooiste meisje van de klas.*

De hele weg naar huis voelt hij zijn telefoon trillen.

Fragment uit Maren Stoffels, *500 appjes die ik niet wil lezen*, Leopold/Amsterdam, 2021.

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.